

Capo IV

1. Leželi jsme dlouho v trávě, když se v dálce objevil
vlak, co jezdí tudy líně rychlostí snad jen pět mil,
z toulek se nám kámoš vracel, jak to slíbil dopisem,
každej z nás už léta myslel, že se po něm slehla zem.
2. Zamával a hodil pingl, za ním potom skočil sám,
já v tu chvíli strach měl za něj, ač ho jinak nemívám,
jen se ohlíd' za vagónem, z čela vlasy odhodil:
"Vezu jednu dobrou zprávu z konce světa, kde jsem byl!"
R: Kousek štěstí já tolik jsem si přál,
že je ve zlatě, já si, proklatě, donedávna myslíval,
mít kousek štěstí, který, když se unaví,
třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví.
3. Jako blázen můžeš kopat, hory hlíny převrátit,
třeba stovky tisíc lopat, ale zlato nenajít,
že mě čeká teď a tady, mohlo mě dřív napadnout,
jsou to dobří kamarádi, no, a tenhle známej kout.
R: + třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví ...